

РЕШЕНИЕ

№ 2470

гр. София, 20.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в
публично заседание на 30.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **5980** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.256, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по искова молба, подадена от К. Ч. К., с адрес в [населено място] срещу бездействието на министъра на земеделието и храните по задължение, произтичащо от нормативен акт – чл.519, ал.2 от ГПК, касаещо заплащането на разноските по изпълнението във връзка със заявление вх. № 94-421/20.03.2025г., както следва: 5,00 лв. за издаване на изпълнителен лист и 200,00 лв. за адвокатска защита.

С исковата молба се твърди, че със заявление, регистрирано в деловодната система на министерството на земеделието и храните /МЗХ/ е представен изпълнителен лист за привеждането му в изпълнение и наред с посочената в листа сума е направено искане за изплащане и на сумите: 5,00 лв. – заплатени за издаване на изпълнителен лист и 200,00 лв. – заплатени за адвокатски хонорар за изпълнителното производство. На 11.04.2025г. е изплатена сумата по изпълнителния лист, а сумите от 5,00 лв. и от 200,00 лв. не били изплатени, като с писмо от 31.03.2025г. главният секретар на МЗХ на практика оспорил дължимостта им. Ищецът се позовава на разпоредбата на чл.79 от Гражданско процесуалния кодекс /ГПК/ и приема, че е налице бездействие на министъра да организира изпълнението на задължение, произтичащо пряко от вмененото му с текста на чл.519, ал.2 от ГПК във вр. с чл.269, ал.2 от АПК и чл.79, ал.1 от ГПК. Иска се ответникът да бъде осъден да организира изпълнението и да изплати на ищеца сумите от 5,00лв. и от 200,00 лв., като се определи срок за това. Претендира се присъждане и на направените по настоящото дело разноски.

В съдебно заседание ищецът не се явява и не се представлява.

Ответникът – министърът на земеделието и храните чрез упълномощен представител с писмен отговор и в съдебно заседание оспорва исковата молба като недопустима и неоснователна. Твърди се, че заплащането на адвокатския хонорар в размер на 200,00 лв. произтича от договор, а не от нормативен акт, а по отношение на заплатената държавна такса за издаване на изпълнителен лист е предвиден друг ред – по чл.129, ал.5, т.3 от ДОПК. Застъпва се становище, че принудително изпълнение на парично вземане против държавно учреждение е недопустимо. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение за настоящото производство и се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

На 06.03.2025г. е издаден изпълнителен лист във връзка с влязло в сила решение №24393/21.11.2024г., постановено по адм.д. № 8029/2024г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/. В изпълнителния лист е посочено, че министерство на земеделието и храните [населено място] е осъдено да заплати на К. Ч. К., с постоянен адрес в [населено място] сумата 10,00 лв., съдебни разноски.

На 20.03.2025г. адв. Г.Д. подал заявление, адресирано до министерство на земеделието и храните с вх. № 94-421/20.03.2025г., с което поиска заплащане на посочената в изпълнителния лист сума от 10,00 лв., ведно със сумите от 5,00 лв. за издаване на изпълнителен лист и от 200,00 лв. за адвокатска защита. Към заявлението приложил издадения му от АССГ изпълнителен лист, копие на вносна бележка за внесена държавна такса в размер на 5,00 лв. за издаване на изпълнителен лист, пълномощно и договор за предоставяне на правни услуги, защита и съдействие. В заявлението е посочена банковата сметка, по която следва да бъдат преведени сумите.

С приложена в административната преписка разписка за извършено плащане се установява, че на 06.03.2025г. по сметка на АССГ е внесена сумата 5,00 лв. за издаване на изпълнителен лист. На 17.03.2025г. е сключен договор за предоставяне на правни услуги, защита и съдействие между К. К. – клиент и Г. Д. – адвокат за изготвяне и предявяване на всякакви документи пред министерство на земеделието и храните, включително предявяване на изпълнителен лист с цел удовлетворяване на вземанията на клиента, във връзка с присъдени в негова полза разноски в производството по адм.д. № 8029/2024г. на АССГ, осъществяване на процесуално представителство и всякаква комуникация с тази цел. Договорено е възнаграждение в размер на 200,00 лв., която сума е изплатена изцяло в брой, при подписване на договора. С посочените в договора права е изготвено и пълномощно от К. К., с дата 17.03.2025г., с което е упълномощен адв. Г.Д..

С писмо № 94-421/31.03.2025г. главният секретар на МЗХ уведомил адв. Г.Д., че във връзка с представения изпълнителен лист са предприети действия за извършване на плащане. За претендираното изплащане на адвокатски хонорар е записано, че договорът се отнася за договорни отношения между клиент и адвокат за услуги извън осъщественото процесуално представителство по делото, не са претендирани и установени със съдебно решение и за тях МЗХ не дължи плащане. С писмото е обърнато внимание и за това, че за представянето на изпълнителния лист в деловодството на МЗХ не се изисква притежаване на специални знания и умения, изискващи предоставянето на правни услуги.

На 28.04.2025г. К. К., чрез адв. Г.Д. подал в МЗХ покана за доброволно изпълнение, с която поискал в срок от 7-дни от получаването ѝ да бъде наредено плащането и на сумите от 5,00 лв. и от 200,00 лв., тъй като към този момент е изплатена само сумата от 10,00 лв., посочена в изпълнителния лист.

С писмо от 05.05.2025г. във връзка с поканата за доброволно изпълнение директор на дирекция

ПДЗЕС е уведомил адв. Г. Д., че с писмо на главния секретар е уведомен, че МЗХ не дължи тези суми.

ПРАВНА СТРАНА

Съгласно чл.256, ал.1 от АПК бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове.

Предвид посочената разпоредба исковата молба е подадена в срок и от лице с обоснован правен интерес, търсещо защита срещу бездействието на администрацията, в случай, в който органите са задължени да извършат предписани от закона фактически действия.

Разгледана по същество исковата молба е основателна.

На изпълнение подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, както и вземанията за разноски, свързани с изпълнението. Според чл.269, ал.2 от АПК частните вземания на държавата и общините, вземанията за вреди от незаконосъобразните административни актове и от принудително изпълнение и другите частни парични вземания, породени или удостоверени от изпълнителни основания по чл.268, както и вземанията за разноски, свързани с изпълнението, се изпълняват по реда на Гражданския процесуален кодекс, а не както се сочи в отговора по реда на ДОПК.

Съгласно чл.519, ал.1 и ал.2 от ГПК не се допуска изпълнение на парични вземания срещу държавни учреждения. Паричните вземания срещу държавни учреждения се изплащат от предвидените за това средства по бюджета им. За тази цел кредиторът подава искане за плащане към съответното учреждение, в което посочва номера на изпълнителния лист, издаден в електронна форма. Ако няма такива средства, съответният първостепенен ръководител с бюджет предприема необходимите мерки, за да се предвидят най-късно в следващия бюджет. Според чл.283 от АПК изпълнителното производство приключва с изпълнението на задължението и събирането на разноските по производството.

МЗХ е държавно учреждение. За удовлетворяване на паричните вземания от МЗХ е направено искане чрез упълномощен адвокат с процесното заявление. Вземането по изпълнителния лист е изплатено. Отказано е изплащането на разноските по изпълнението, които според чл.79, ал.1 от ГПК са за сметка на длъжника.

Във всички случаи, в които учреждението откаже да заплати разноските по изпълнението, отказът - бил той изричен или мълчалив, подлежи на контрол по реда на АПК /Определение № 5/17.02.2023г. по дело смесен състав №3/2023г. на ВАС и ВКС/.

В случая е налице незаконосъобразно бездействие на ответника да заплати на К. Ч. К. сторените и доказани разноски по изпълнението. Разноските за адвокат са последица и резултат от волята на ищеца да се възползва от правото си да упълномощи адвокат, който да го представлява и да извърши вместо него необходимите правни действия за удовлетворяване на вземането. Разноските за издаване на изпълнителен лист се дължат по силата на нормативен акт. Предмет на изпълнителното производство по реда на АПК са както изпълнението на задължението, така и събирането на разноските по изпълнението – арг. от чл. 283 от АПК. Въпреки че принудително изпълнение срещу МЗХ не е възможно, доброволно уреждане и заплащане на вземанията не е изключено.

Действително заплатените суми за държавна такса за издаване на изпълнителен лист и за адвокатски хонорар не са посочени в изпълнителния лист. Но това е така защото издаденият изпълнителен лист повтаря съдържанието на диспозитива на осъдителния съдебен акт, а

разноските са направени за и след издаването на изпълнителния лист във връзка с изпълнението на паричното вземане, посочено в изпълнителния лист. Не се споделя и аргумента на главния секретар, записан в писмото до адв. Г.Д., че за представянето на изпълнителния лист не е необходимо да се ползва адвокатска помощ. Както в АПК, така и в ГПК не е ограничена възможността страната в изпълнителното производство да ползва правна помощ и съдействие.

В общия случай разноските по изпълнението следва да бъдат събрани заедно със сумите по изпълнителния лист от съдебния изпълнител, а несъбирането им подлежи на контрол по реда на Глава Тридесет и девета, Раздел I от ГПК. В случаите, в които длъжник е държавно учреждение, този общ ред не се прилага, а е приложима специалната норма на чл.519 от ГПК /виж Определение № 5/17.02.2023г. по дело смесен състав № 3/2023 г. на ВАС и ВКС/. В този случай учреждението съвместява две фигури – на длъжник и на изпълняващ орган. От една страна органът е длъжен да изпълни задължението, а от друга – следва да организира това изпълнение. В случая не е налице, както изпълнение на задължението за изплащане на разноските по изпълнението, така и неизпълнение на задължението за организиране на това изпълнение, поради което е налице твърдяното от ищеца бездействие.

Съгласно чл.256, ал.3 от АПК с решението си съдът осъжда административния орган да извърши действието, като определя срок за това или отхвърля искането. В случая административният орган е министърът на земеделието и храните. Следователно ответникът следва да бъде осъден да организира и изпълни вмененото му от закона задължение за изплащане на разноските по изпълнението, като разпреди представляваното от него министерство да извърши парично плащане в полза на К. Ч. К. на сума в общ размер от 205,00 лв. /200,00лв. + 5,00лв./ лева, представляваща разноски по изпълнението, образувано въз основа на заявление вх. № № 94-421/20.03.2025г./виж Решение по адм. д. № 5569/2024г. на ВАС/.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.1 от АПК на ищеца следва да се присъдят разноски за държавна такса в размер на 10,00 лева. На основание чл.38, ал.2 вр. чл.38, ал.1, т 3 от Закона за адвокатурата и чл.8, ал.1 вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004г., са налице предпоставките да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер от 400,00 лева на адвокат Г.Д., оказал безплатна правна помощ /л.15, л.27/.

Така мотивиран и на основание чл.256 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА административния орган – министъра на земеделието и храните да организира и изпълни вмененото му от закона задължение за изплащане на разноските по изпълнението, като разпреди представляваното от него министерство на земеделието и храните да извърши парично плащане в полза на К. Ч. К. на сума в общ размер от 104,81 евро /205,00 лева/, представляваща разноски по изпълнението за събиране на вземания по изпълнителен лист от 06.03.2025г., издаден по адм. д. № 8029/2024г. по описа на АССГ.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл.256, ал.3 от АПК едномесечен срок за извършване на действието, който започва да тече от датата на влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието и храните да заплати на К. Ч. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.6, ап.20, сумата от 5,11 евро /10,00 лева/ разноски по делото.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието и храните да заплати на адвокат Г. Д., л.№ [ЕГН], с адрес в [населено място], [улица], вх.А, офис 22 сумата 204,52 евро /400,00 лв./, адвокатски хонорар.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок

от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: